

Levende legende Erich von Däniken:

‘Wij worden geobserveerd’

Het is maar liefst 54 jaar geleden dat de Zwitserse auteur Erich von Däniken een sensatie veroorzaakte met zijn boek *Chariots of the Gods?* (in het Nederlands vertaald als: *Waren de*

Goden kosmonauten?). En nog altijd is de oude baas, 87 inmiddels, het niet verleerd: onlangs verscheen zijn 44^e boek (!) in een Nederlandse vertaling: *Vuur uit de Hemel*. Daarin bewijzen voor oeroude atoomoorlogen tussen de 'goden' en de sporen daarvan op onze eigen aarde. Griezellig actueel, nu een grote aardse atoommacht in oorlog verkeert. Mogen we hoop op buitenaardse interventie koesteren wanneer het echt uit de hand dreigt te lopen? Von Däniken vreest van niet: "Zoals wij naar mieren kijken, zo zien zij ons."

TEKST: NIELS BRUMMELMAN

We spreken de legendarische Erich von Däniken, die eigenhandig het concept van *ancient aliens* populariseerde, op de dag vóór zijn 87^e verjaardag. Hij oogt opvallend jong en komt levenslustig over. Ook het skypen, toch een relatief modern medium, gaat hem prima af. Het resulteert in een ontspannen maar ook boeiend gesprek, waaruit blijkt dat Von Däniken, óók op zijn 87^e, nog voldoende te vertellen heeft en nog niets aan relevantie heeft ingeboet.

Geachte heer Von Däniken, morgen wordt u 87. Gefeliciteerd alvast! Sinds de jaren vijftig van de vorige eeuw verdiept u zich al in het thema van buitenaards leven. En nog altijd bent u niet klaar met het onderzoek en uw schrijverij. Bent u het werk nooit zat?

Von Däniken: "Zeker niet! Ondanks mijn leeftijd voel ik me gezond en, dat is het belangrijkste, werkt mijn brein nog prima. De goden zijn me gunstig gezind!"

Maar stoort het gebrek aan erkenning voor uw werk vanuit de wetenschappelijke hoek u dan niet?

Von Däniken: "Nee, sterker: ik begrijp het wel. De meeste wetenschappers, die over het algemeen tamelijk briljant

SPECIAL UFO's & Aliens

zijn op hun eigen expertisegebied, zijn gewoon niet geïnteresseerd in het onderwerp en daarom niet geïnformeerd. Was men dat wel, dan zou men als een blad aan een boom zijn of haar opinie over het onderwerp veranderen. Maar er zijn wel degelijk reguliere wetenschappers die aanhanger zijn van de theorie van buitenaards bezoek aan de aarde. Toegegeven, het is een kleine minderheid, maar ze zijn er wel."

Uw laatste boek - 'Vuur uit de Hemel' - eindigt met de constatering dat de publieke opinie langzamerhand aan het veranderen is ten faveure van uw theorieën. Vanwaar dat optimisme?

Von Däniken: "Ik geloof dat de mensheid zijn toekomst tegemoet groeit, vooral technologisch gezien. Vroeg of laat, mijn inschatting is: binnen tien jaar, zullen we contactleggen met buitenaardse intelligenties. Ik ben er zeker van dat zij al lang hier zijn, dat we onder observatie staan, maar zich niet of zo min mogelijk openlijk tonen uit respect en uit angst ons te choqueren."

Wat ziet u, terugkijkend op uw imposante carrière, als uw voornaamste prestatie?

Von Däniken: "Het idee dat de aarde bezocht is door buitenaardse wezens kan ik niet claimen. Dat bestond al langer toen mijn eerste boek verscheen, bijvoorbeeld in de sciencefiction. Maar ik was wel de eerste die dergelijke ideeën serieus nam en als werkhypothese voor verder onderzoek ging gebruiken. Om de hypothese van buitenaards bezoek te bewijzen, ben ik op zoek gegaan naar bewijsstukken. En die heb ik gevonden. Honderden, zo niet duizenden. Allemaal neergelegd in mijn 44 boeken. Over nalatenschap gesproken."

U heeft in de loop der jaren inderdaad een karrenvracht aan bewijs gepresenteerd. Als u er één mag noemen, wat is dan uw sterkste bewijsstuk? Uw meest overtuigende pièce de résistance?

Von Däniken: "Ik wil er graag twee noemen, aangezien we onderscheid dienen te maken tussen fysiek en tekstueel bewijs. Wat die tweede categorie betreft: duizenden jaren geleden waren de aliens hier. Ze namen twee tot drie jongens mee in hun ruimteschepen en leerden hen spreken en schrijven. Deze jongens, inmiddels mannen geworden, keerden terug naar de aarde en schreven hier op wat ze daar geleerd hadden. Eén van die jongens was Henoeh. Hem kennen we uit de Bijbel, waarin geschreven staat dat hij als eerste mens 'met lichaam en al' van de aarde verdween."

'Mijn inschatting is dat we binnen tien jaar openlijk in contact staan met buitenaardse wezens'

Graftombe van Pakal

“Waren mijn ideeën een halve eeuw terug nog onacceptabel, tegenwoordig zijn ze bijna mainstream”

Henoch schreef een boek dat later in een oeroude koptische kloosterbibliotheek in Ethiopië is teruggevonden. Daarin beschrijft hij de aan hem verstrekte informatie, bijvoorbeeld over de maanfasen. Wetenschappelijk verifieerbare informatie, gegeven aan een lid van het mensenras in de steentijd. Absoluut bewijs, want dergelijk specifiek materiaal was toen nog niet bekend. Voor een optisch bewijsstuk reis ik graag met jullie af naar de oude Maya-stad Palenque in Mexico. In de ‘Tempel der Inscripties’, of eigenlijk diep daaronder, trof men het graf aan van Pakal (605-683), de een-na-laatste Maya-heerser van Paleque. Het gaat om de deksteen op zijn graf. Daarop zien we een man die met zijn handen instrumenten bediend, met zijn voet een pedaal indrukt en met zijn neus door een soort tube lijkt te ademen. Onderaan het tafereel zijn vlammen te zien. Als je het mij vraagt is dit onmiskenbaar een oude afbeelding van een kosmonaut in een raket. Natuurlijk ken ik de archeologische verklaringen, die spreken van vruchtbaarheids- en oogstsymboliek. Maar nieuw onderzoek wijst in een heel andere richting; die van de kosmos.”

Over optisch bewijs gesproken... Hoe duidt u de recente openheid van de Amerikaanse luchtmacht aangaande de ufo-thematiek?

Von Däniken: “Ik zou zeggen: dat werd tijd! Aan de andere kant: lang was ik zelf scepticus als het ging om ufo's en al helemaal wat die zogenaamde ontvoeringen betreft. Er ging teveel onzin rond en zaken die niet bewezen kon-

den worden. En dat is voor mij fundamenteel: kan ik het bewijzen? Maar gaandeweg leerde ik steeds meer mensen kennen die me eerstehands verhalen vertelden. Sommigen van hen hadden niet alleen ufo's gezien, maar beweerden zelfs ontvoerd te zijn geweest. En konden dat, als bewijskrachtige klap op de spreekwoordelijke vuurpijl, aantonen middels uit hun lichaam geëxtraheerde implantaten. Daarnaast leerde ik John Mack, de Amerikaanse psychiater en hoogleraar aan de ‘Harvard Medical School’, kennen. Ook hij begon als scepticus, totdat zijn cliënten hem over die ontvoeringen begonnen te vertellen en hij langzamerhand tot de rotsvaste overtuiging kwam dat het daarbij niet om fantasieën, hallucinaties of waandenkbeelden ging, maar om levensechte realiteit. En als tegenwoordig iemand als Paul Hellyer, de ex-minister van defensie van Canada, de buitenaardse aanwezigheid op aarde bevestigt en iemand als Haim Eshed, het ex-hoofd van het ruimteprogramma van Israël, stelt dat er ondertussen al contact is... Wie ben ik dan om nog betweterig te ontkennen?”

Maar waarom toch dat stilzwijgen? Waarom al die geheimzinnigheid? Waarom niet gewoon aankondigen, als men dat al weet, dat buitenaards leven bestaat?

Von Däniken: “De mensheid is er nog niet aan toe. Misschien de gemiddelde westerling wel, maar denk eens aan de Arabische wereld. Het idee dat Mohammed met aliens sprak in plaats van met God... Of de Joden, die zullen moeten accepteren dat het niet God was die boven de

berg afdaalde in rook en vuur, maar een stel buitenaardse wezens... Dat zal daar niet goed vallen, vermoed ik.”

Als die goden van weleer ons nooit verlaten hebben en we nog altijd onder observatie staan, zullen ze dan ingrijpen wanneer het hier op aarde echt uit de hand loopt? Bijvoorbeeld in het geval van de dreiging van een atoomoorlog?

Von Däniken: “Ik help het je hopen, maar ik denk het niet. Zij kijken naar ons, zoals wij naar mieren kijken. Zo bestuderen ze ons. Wij stoppen ook geen oorlogen tussen mierkoloniën. Niet onze zaak, niet onze levens. Aan de andere kant is er bewijs dat ufo's zich regelmatig boven nucleaire installaties hebben vertoond en zich zelfs bemoeid hebben met al dan niet geslaagde raketlanceringen. Dus wie weet is er toch hoop...”

In uw laatste boek bespreekt u de vondst van circa 1700 jaar oude mummies in Peru, met maar drie vingers, drie tenen en uitzonderlijk lange schedels. Eén van de mummies heeft zelfs een geïmplanteerde metalen plaat in het lichaam, een ander lijkt eitjes in de buik te hebben. Diverse wetenschappelijke onderzoekscentra en universiteiten zijn tot de conclusie gekomen dat ze niet menselijk zijn. Hoe komt het dat zoiets geen wereldwijde schokgolf veroorzaakt?

Von Däniken: “In het Duits hebben we daar een mooi woord voor: zeitgeist. Deze bepaalt wat gedurende een bepaald tijdperk aanvaardbaar en gangbaar is. Wat de consensus is, het paradigma. Alles wat daarvan afwijkt, valt zogezegd buiten de boot. En dat gaat ver. Stel dat de paus op een avond bezocht wordt door buitenaardse wezens en de volgende morgen hun boodschap aan de wereld wil mededelen. Zijn kardinalen zouden hem daar absoluut van weerhouden, uit angst voor hoon, spot en gezagsverlies. Niemand kan het winnen van de zeitgeist, zelfs de paus niet. Want wat volgens het paradigma niet waar kan zijn, móet wel onzin zijn. Maar de tijdgeest is aan het kantelen. Waren mijn ideeën een halve eeuw terug nog exotisch en voor het gros der mensheid ‘onacceptabel’, tegenwoordig zijn ze bijna mainstream. Denk maar eens aan het megasucces van de langlopende serie *Ancient Aliens* op de televisiezender *History*. Het publiek is vaak al verder dan de wetenschap en het journaal. Ik begrijp dat wel: mij maakt het niet uit als ik uitgelachen wordt, maar voor een wetenschapper of journalist kan het carrière-technisch desastreus zijn.”

U lijkt wel voor eeuwig door te gaan. Wat zijn huidige projecten waaraan u werkt?

Von Däniken: “Momenteel schrijf ik mijn 45e boek. Het zal een heel ander thema hebben dan mensen van mij gewend zijn. Dit keer geen ruïnes of oude geschriften, maar de vraag waarom wij mensen eigenlijk hier op aarde zijn. Meer een filosofisch boek over het leven zelf dus. Tipje van de sluier: buitenaardse wezens ontwierpen ons naar hun evenbeeld met als doel het leven verder door de kosmos heen te verspreiden. Dát is ons doel, onze lotsbestemming.”

Heeft u, tot slot, nog een boodschap voor de Nederlandse lezer van uw werk?

Von Däniken: “Blijf ruimdenkend en sta open voor nieuwe, afwijkende ideeën. Respecteer ondertussen ook de reguliere wetenschap en de religie. Lang niet alles wat vanuit die hoek komt, is slecht of verkeerd. Integendeel. Maar onthoud vooral: alles is mogelijk. En geniet van het menszijn, want het is simpelweg sensationeel om in het hier en nu op Aarde te leven.”

En dan sluit hij af in onvervalst Nederlands: “Tot ziens!” •

Vuur uit de Hemel

In zijn nieuwste boek (uitgeverij Edicola, ISBN 9789493201095) onderzoekt Von Däniken oude geschriften uit India, Siberië, Tahiti en vele andere gebieden in de wereld waarin over hemelse veldslagen wordt verteld. Tijdens deze gevechten werden onvoorstelbaar krachtige wapens gebruikt die een hele planeet

konden vernietigen. De geschriften schilderen een gruwelijk beeld van de effecten van deze gevechten en spreken over vuur dat jarenlang uit de lucht neerdaalde. De mensen uit die tijd probeerden een veilig heenkomen te zoeken in ondergrondse dorpen en steden. Nieuwsgierig? **Neem nu een abonnement op ParaVisie Magazine en ontvang dit boek gratis thuis. Kijk snel op pagina 10!**

‘Paul Hellyer, de Canadese ex-minister van defensie, bevestigt de buitenaardse aanwezigheid op aarde’

Erich von Däniken is misschien wel de meest gelezen non-fictie auteur ter wereld. Zijn boeken zijn in 28 talen vertaald en er zijn meer dan 65 miljoen exemplaren van verkocht. WWW.DANIKEN.COM